

DETECCIÓ DE DIFERENTS TIPUS DE COIXERES I EL SEU TRACTAMENT.

A nivell pràctic podem classificar les coixeses en dos grans grups:

- les que afecten a la pell, i que tenen un origen infecciós, si bé hi ha múltiples factors que hi predisposen.
- Les que afecten a l'unglot, i que si bé moltes poden acabar en infecció, no és aquest el seu origen.

De les primeres, les dues més conegudes a casa nostra, son el gavarro (necrobacil·losi interdigital) i la dermatitis digital. El gavarro afecta la pell de l'espai interdigital, i provoca en poques hores una coixesa evident i una important inflamació que progressa ràpidament . És característica la pudor a podrit de la zona afectada. Un cop se n'ha fet un diagnòstic correcte, el tractament s'ha de fer el més aviat possible, amb antibiòtics intramusculars. Els més comunament usats són tilosines , eritromicina, i altres...Tots solen funcionar bé , tot i que sovint apareixen resistències. La dermatitis digital afecta a la zona dels talons per damunt de l'espai interdigital, (encara que a vegades ho fa per la part anterior). No sol provocar una coixesa intensa, ni arriba a progressar fins fer-se greu, però és molt encomanadissa, i això fa que s'escampi per la quadra amb molta rapidesa, donant-nos una baixada de la producció de llet. El tractament, a diferència de l'anterior cas, es basa en antibiòtics, però en ara aplicats localment. Podem fer servir tetraciclins en esprai que donen molt bons resultats. En ambdós casos és molt aconsellable fer banys de peus per reduir la incidència d'aquestes patologies a la quadra.

Les del segon grup, si bé n'hi ha de força menes, les dues més freqüents son els aigarols (pododermatitis sèptica) i les llagues (pododermatitis asèptica localitzada).

Servei Tècnic Cooperativa Plana de Vic